Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2016–2017 **Vragen gesteld door de leden der Kamer**

2016Z25004

Vragen van het lid **Van Laar** (PvdA) aan de Minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking over *de positie van vrouwen en meisjes in de watersector* (ingezonden 28 december 2016).

Vraag 1
Bent u bekend met en deelt u de zorgen wat betreft de benadeelde positie van vrouwen en meisjes en hun toegang tot en controle over water, zoals is beschreven in de «Recommendations Meer-Partijen Initiatief (MPI) gender & water» van ActionAid, Both ENDS en WO=MEN, van 14 december jl.[1]?

Vraag 2
Bent u bereid u hard te maken voor de positie van vrouwen en meisjes in de watersector en de gendergelijkheid binnen deze sector te promoten? Hoe gaat u dat doen? In hoeverre betrekt u daarbij ook nauw verwante sectoren, zoals het klimaat en de landbouw?

Vraag 3
In hoeverre heeft u of gaat u uitvoering geven aan de motie-Van Laar[2] betreffende de uitvoering van genderanalyses en de ontwikkeling van effectieve genderstrategieën voorafgaand aan project- en beleidsontwikkelingen? Welke ontwikkelingen hebben zich op dit vlak sinds de aanvaarding van deze motie voortgedaan?

Vraag 4
Hoe gaat u zeker stellen dat Nederlandse ondernemingen de internationale standaarden, waaronder de UN Guiding Principles on Business and Human Rights, Free Prior and Informed Consent (FPIC), en de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's), in het kader van gendergelijkheid binnen de watersector blijven naleven?

Vraag 5
Bent u bereid u in te zetten voor een sterkere 'due diligence», waarbij ook gendergelijkheid een grote rol speelt? In hoeverre is het realiseerbaar om dit als een vereiste te stellen bij het verlenen van subsidies, leningen en andere

1 http://wo-men.nl/wp-content/uploads/2016/12/20161214-Recommendation-MPI-Gender-and-Water.pdf
2 Kamerstuk 33 625, nr. 208

overheidssteun zodat dit ook bijdraagt aan een sterkere implementatie van maatschappelijk verantwoord ondernemen (Corporate Social Responsibility – CSR)?

Vraag 6
Hoe kijkt u aan tegen de verhoogde risico's die vrouwelijke mensenrechtenverdedigers lopen? Op welke manier kunnen deze risico's zoveel mogelijk weggenomen worden?